

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ ΤΟΥ ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΥ

Η περιέργως μελέτες του Άγγλου έντομολόγου Χάνς Έβερς. «Ο Λαός των Μυρμηγκιών». Η νυχτερινές πορείες των μικρών ύμενοπτερον. Πώς έκινδύνευσε να καταφαγωθή ζωντανός από τα μυρμηγκία ο Άγγλος έπιστημον. Ένα ανατριχιαστικό θέμα μέσα στη ζούγκλα, κτλ. κτλ.

ΚΑΛΟΥ το έρωτήμα: Θα μπορούσε κανείς να φαντασθή, ότι τα μυρμηγκία του Ισημερινού είναι ο φόβος κι ο τρόμος της ζούγκλας; Κι όμως, ένας διάσημος Άγγλος έντομολόγος, ο δόκτωρ Χάνς Έβερς, στο τελευταίο βιβλίο του ο «Λαός των Μυρμηγκιών», μάς βεβαιώνει ότι αυτό το μικρό ύμενόπτερο φτάνει στο σημείο να επιτίθεται άγρια και έναντιον του ανθρώπου...

Όλα τα θηρία της ζούγκλας τρέφουν τα μυρμηγκία και μπορεί να πη κανείς ότι είναι ο τρομακτικότες έγγυατός τους, γιατί αυτό οι μικροσκοπικοί έγγυθοί τους επιτίθενται την ώρα που κοιμούνται. Όσο για τ' άλλα ζώα των τροπικών, μικρά και μεγάλα, μόλις αντίκρισουν τη στρατιά των μυρμηγκιών, φεύγουν μπροστά της πανικόβλητα.

Είνε λοιπόν τόσο επικίνδυνα μ' και τόσο «φροϊμιά» αυτά τα μυρμηγκία; Άς μη ξεχνάμε ότι ο Όμηρος έβρισκε «τη μεγάλη χαρδιά στα μικρά στήθη των μυρμηγκιών» κι ότι η Βίβλος έπαινει έδδο κι έκει τις αρετές τους και το θάρος τους. Ο Μωάμεθ, πάλι, τους έχει φτιάξει μια απ' τις καλύτερες θέσεις στον Παράδεισο. Φαντασθήτε ότι ο Βίσημαρ, ο μεγάλος Γερμανός πολιτικός, έλεγε κάποτε ότι θα επιθυμούσε να ήταν ένα μυρμηγκι, αν ξαναγύριζε στη ζωή μετά τον θάνατό του και μπορούσε να διαλέξει τη μορφή με την οποία ήθελε να ξαναζήσει. Κι ο Μισέλ δ' Ενδρέ έλεγε ως φροϊμίο παράδειγμα κοινωνικών αρετών... Ο δόκτωρ Χάνς Έβερς όμως έχει σήμερα αντίθετη γνώμη κι αποδεικνύει στο βιβλίο του πού αναφέραμε, ότι και τα μυρμηγκία είναι ένα είδος μικροσκοπικών θηρίων μ' έγγλυματικά κι αμύοβόρα ένστικτα.

Έβινε γνωστόν, γράφει ο Άγγλος έντομολόγος, ότι και τα μυρμηγκία έχουν τους ολέθριους και τους έξοντοτικούς πολέμους τους. Τα βλέπει κανείς να προχωρούν κατά στρατιές, μαζώνες περισσότερο από εκατόν πενήντα μέτρα και τρία με πέντε μέτρα στο πλάτος. Η πορεία αυτές, πού γίνονται με στρατιωτική τάξη και πειθαρχία, λαμβάνουν χώρα τη νύχτα μέσα στο ζοηρό σκοτάδι της ζούγκλας. Αν δει κατά τόγην βροθεόν ξαφνικά μπροστά σ' ένα φως, τα μυρμηγκία αλλάζουν άμεσως διεύθυνση και παίρνουν έναν άλλο δρόμο, κάτω από τα περνα γλαδιά και τα φύλλα ή άρχίζουν να σκαβούν έπονοίους με το σκαπό να έξακολουθήσουν αθέατα την πορεία τους. Οι πόλεμοί τους λοιπόν γίνονται τη νύχτα, όπως και κάθε άλλη έπίθεσή τους, και γι' αυτό άσκηθώς τα πόδια των ζοηβάτιων στις τροπικές χώρες είναι πάντα μέσα σε δοχεία γεμάτα πετρέλαιο. Το πετρέλαιο είναι ο μόνος έχθρος των μυρμηγκιών...

«Είχα άνοιξει πολλές φορές γι' αυτές τις τρομακτικές έπίθεσεις τους, μ' δεν δέν θα τις πίστευα ποτέ, αν δέν τις έβλεπα με τα μάτια μου. Ένα βράδυ έτοιμαζόμουν να πίνω να κοιμηθώ, όταν άκουσα ένα έλαφο θόρυβο πού μ'ο πήρανε μεγάλωνε περισσότερο. Στάθηκα ξαγνιασμένος κι άκουγροάσθηκα, προσπαθώντας να καταλάβω τι συνέβαινε. Μου φάνηξε τότε ότι άκουσα το παρόμοιο κάποιου μικρού ζώου πού ξεφρεχόσε μέσα σε φριχτούς πόνο. Μά τι ήταν λοιπόν; Άκουσα άμέσως το φως κι είδα τότε με τρόμο ότι το πάτωμα του δωματίου μου ήταν κυριολεκτικώς σκεπασμένο από τα ζόγκνια μυρμηγκία των τροπικών. Πανικόβλητος πήδηξα γρήγορα άπάνω σε μια καρέκλα, μ'α τ' αναρίθμητα ύμενόπτερα άρχισαν να σκαρφαλώνουν στα πόδια της για να με φτάσουν. Από την καρέκλα τότε πήδηξα άπάνω στο τραπέζι, μ'α κι' εκεί τα μυρμηγκία ανέβηκαν γρήγορα, άποασισμένα να μου επιτεθούν με κάθε τρόπο.

Φαντάζεστε τόσα τη φρίκη μου! Τι έρωρετε να κάνω; Μ' ένα πήδημα πάλι βρόθηκα στο τραπέζι της τουαλέτας κι' έχουσα τα πόδια μου μέσα στη μεγάλη κανάτα του νερού. Θα μπορούσα να όρκασθώ ότι θα ήταν άδύνατο στους έχθρους μου να με πλησιάσουν. Δέν άργησα όμως να καταλάβω ότι τα μυρμηγκία δέν σταματούν μπροστά σε κανένα έμποδιο. Με μια άπερίφραη φρίκη είδα ότι άρχισαν να φτιάχνουν μια γέφυρα και σε λίγο είχαν φτάσει ά-δ το τραπέζι στην τουαλέτα. Προσκαλλημένα το ένα στ' άλλο, είχαν άποτελέσει μια ζωντανή γέφυρα, από την οποία περνούσε ή αναρίθμητη στρατιά τους. Η έπίθεσις τους ήταν άδυσώπητη. Τα μυρμηγκία δ'α μ' έ-

φταναν γρήγορα και θα... μ' έρωσαν ζωντανό!

Τρέμοντας τότε από τον πανικό και τη φρίκη, πήδηξα άπάνω στο ζοηβάτι κι' από εκεί έσημησα έξω από το δωμάτιο και πήγα να περσώ τη νύχτα μου στο σπίτι ενός άποίκου πού βρισκόταν ένα χιλιόμετρο μαζωρά από το δικό μου. Το πρωί, όταν ξαναγύρισα, δέν βρήκα ούτε ίχνος μυρμηγκιών... Το σπίτι μου ήταν πιστωζό σαν καθρέφτης. Τα μυρμηγκία το είχαν καθαρίσει απ' όλους τους λουτζούς και τις σαφές πού φοιλάζανε στις τρύπες του. Έξωθεν όμως πού μου έκανε μεγάλη έντύπωση, ήταν ο σκελετός ενός τεραστίου φειδιού πού ήταν βρεζκα μπροστά στην πόρτα μου. Τα μυρμηγκία φειδιούτας είχαν έπιτεθή του φειδιού και το είχαν καταβοηθεί ζωντανό...

«Οι ύθαγενείς του Καμερούν, καθώς κι' έξένοι πού κατοικούν στις όχθες του ποταμού Ζαμβέζη, με διεβεβαίωσαν περισσότερο ότι τα μυρμηγκία της Άφρικής έχουν φάει ζωντανούς ολόκληρους άνάγους, σιλόους, πύθους, καθώς άκόμη και πάνθηρους! Μ'α ήμερα ένας ύθαγενής του Καμερούν, ήθελε λαγνασμένος να με είδοτοίση ότι είχε κάνει μια σποδαία αναζήτηση μέσα στη ζούγκλα. Κι' αλήθεια, όταν τον άκολούθησα περίεργος, βρόθηκα σε λίγο μπροστά στο σκελετό μιας θύνας πού είχε καταγοηδή από κάποιον ζοησασία στρατιά μυρμηγκιών της ζούγκλας. Η θύνα βρισκότανε στη φωλιά της και φάνετα ότι τα μικροσκοπικά ύμενόπτερα της είχαν έπιτεθή την ώρα πού ζώνεσε μαζωμένη κάποιου θύμα της...

Μ'α άλλη φορά στην Ουγκάντα, κοντά στη λίμνη Βικτόρια, παρεφρόθηκα σ' ένα ανατριχιαστικό κι' άποτρόπαιο θέματα. Είχα κάνει μια ζοηραστική έξερευνησι μέσα στο δάσος της Κένια και γύρωσά στην κατασχήνοσι μου, όταν άξαφνα άκουσα σταματικά οφθαλάματα λίγο π'ο πέρα από το μέρος πού βρισκόμουν. Στην άρχή ύπέθεσα ότι κάποιος θώος θα έβριγε καμιά λεοπάδαλι και περίεργος να δώ αυτή την τρομακτική πάλη, έτοιμασα την καραμπάνα μου κι' έπροχώρησα προς το μέρος απ' όπου έρχόντουσαν τα οφθαλάματα του θανάτου. Όταν όμως έφτασα κοντά και παραμέρισα τους θάμνους για να ιδώ τι συνέβαινε, βρόθηκα μπροστά στο π'ο παράξενο θέματα πού αντίβρισα στη ζωή μου. Δισεκατομύρια ολόκληρα ζόγκνια μυρμηγκιών είχαν σκεπασί μια πληρωμένη λεοπάδαλι και την κατεβροχίζαν! Η φρίκη μου λοιπόν ήταν τόσο μεγάλη, ώστε γύρισα άμέσως κι' έγραφα πανικόβλητος από έξένο το μέρος, μήπως τυχόν έβρισκα κι' έγω το ίδιο τραγικό τέλος. Το άλλο πρωί όμως, τραβώντας για το καθμερινό μου κτήρι μέσα στη ζούγκλα, πέρασα από το ίδιο μέρος για να δώ τι είχε άπογίνει ή λεοπάδαλις. Είδα τότε, ότι ή τρομαχτική στρατιά των μυρμηγκιών είχε έξαφανθή, άφωσ' πρώτα καταβροχίσε το θύμα της. Στη μέση έξένοτο π'ο μέρος της ζούγκλας δέν ύπηρχε π'ο τίποτ' άλλο, παρ'α μονάχι ο άσπρος σκελετός του θηρίου...

«Από τα ζόγκνια μυρμηγκία έξένοιν από μαζώνες άποστάσεις κι' άκολούθησαν πάντα τις όχθες των ποταμών, όπου ύπαρχε άρρωθό, κενήσι. Η στρατιές τους δέν διασκορπίζονταν ποτέ. Προχωρούν διαχωζής πειθαρχημένες και βλέπει κανείς πολλές φορές μεγάλες εκτάσεις σκεπασμένες με π'οθόνους και τρωφειρούς θάμνους ν' άπογυμνώνονται μετά το πέρασμα των μυρμηγκιών. Στη θέσι των θάμνων δέν ύπάρχουν π'οι παρ'α ή σκληρές ρίζες τους και το ροχάι... Όλες τις ζούγκλες του Ισημερινού, από την Ισπανική Γουινέα ως την Ανατολική Άγγλική Άφρική, από το Αλιποβελ ως τη Μοιλάς, από τη μια άκρη δηλαδή ως την άλλη της Άφρικής του Ισημερινού, τα ζόγκνια μυρμηγκία σκαρπίζουν παντού τον πανικό και την άτακτη φρεγή. Είδα κάποτε ένα ολόκληρο κοπάδι από γαζέλλες να φεύγη τρομακτικώς σκεπασμένο από τα κενηγούσε κάποιου άγριο θηριο. Φαντάζεστε όμως την έκπληξι μου, όταν είδα σε λίγο να ξεφροβάλη μια αναρίθμητη στρατιά από τα τρωερά αυτά ύμενόπτερα!...

Από τις μελέτες πού έκανε ο Άγγλος έντομολόγος, ανέκαλυψε ότι τα μυρμηγκία του Ισημερινού άνήκουν σε δυό κατηγορίες: στους κ η π ο υ ο υς και στους ύ φ α ν τ άς. Οι κηπου-

«Έχουσα τα πόδια μου μέσα στη μεγάλη κανάτα του νερού!...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντρομελιές).

δώς λένε, αν η δυο «στάρ» σιγαρήθουν ποσθηνά; θα ξεμαλλιάσθουν; Ο Θεός να βάλη δηλαδή το χεράκι τόν:

Μά κι' η Τζέαν Χάρλοου έχει βοή το υπέλα της από την Μπέη Ντόβ. Η χαριτωμένη και μεροζωομένη Μπέη την γροινιάει διαρκώς, γιατί δείχνει πολλή συμπάθεια και κάνει γλυκά μάτια στον καινούριο της αραβοναστικό, τον πολυνεοταρμωμένο Χόβατ Χίρτζ, διευθυντή κινηματογραφικών επιχειρήσεων.

Άλλος κίνδυνος ξεμαλλιάσματος δηλαδή.

Οι ειδικοί του Χόλλυγουντ κατέβξαν τις διάφορες «στάρ» σε δυο κατηγορίες: Σ' οινομαίες της ημέρας ή οινομαίες της νύχτας, αναλόγως της ώρας που κάνουν τη μεγαλύτερη εμφάνιση.

Λοιπόν η Νόρια Σήρεν, που της άρρασαν τα ζωστήρια του σπό, γιατί δείχνουν τις άρμονικές γραμμές του σωματός της, η Μάιρη Μπράιαν με το μαγιώ και το άρωγο καλλιτεχνικά σόκια, η Φρόντσε Ντή, η Κάρολ Λόυτσαυτ κι' η Τζέαν Κρόουφορντ, που τους άρρασαν η όρατα απογευματινές τουαλέτες, η Γκοέτα Γζάρμπο κι' η Κάτον Χέιλαπον, που σινηθίζουν τουαλέτες άλλες, θεωρούνται βασίλισσες της ημέρας. Στο φως της ημέρας φαντάζει πιο πολύ η όμορφη και η χάρις τους.

Αντιθέτως, η Ξανθή Μάριον Νταϊς, με τα ζαφειρένια μάτια, η Μάριον Ντήτον, η Μάιη Γουέστ, η Μόρια Χόπκινς κι' η Κλωντέλ Κολλιέρ, που τους άρρασαν η καλύτερες βραδινές τουαλέτες, φαντάζονται πιο πολύ τη νύχτα, είνε δηλαδή βασίλισσες του σκότους.

Ένδιαφέρεσθε για την ηλικία της ωραίας Άννυ Όντρα; Τάχει λοιπόν τα χρονάκια της. Είνε 27 ετών. Η Μάγδα Σβάντεν 23. Η γόρσα Μάριον Ντήτον, η αντίπαλος της Γκοέτας Γζάρμπο, εισφύχεται στη δεύτερη νεότητα. Επάτισσε τα 30.

Ο Ζάν Μπρά είνε 42 χρονών και θα μείνη, καθώς λέει, γεροντοπαλλήλαρα.

Θέλετε να ξέρετε άζοια και τί μισθό παίρνουν οι άστέρες; Άκούστε:

Ο Ζάν Μπρά, όταν παίζει παίρνει 30—50 χιλ. φράγκα την εβδομάδα. Η Μάιρη Γζάρμπο 60.000 φράγκα για κάθε ταινία που γυρίζεται. Επίσης 60.000 φράγκα έπηρε κι' η Ρετζίνα Ντερεάν για το γυρίσισμα τών «Διο Όρκαίνος».

Γυρίζεται τώρα στο Χόλλυγουντ μια νέα όμιλού ταινία με τους «Αθλίους» του Ουάιντ, όπου η χαριτωμένη Γζάρμπο Τρακέ παίζει το όλο της Τιτίνας. Η ταλαίπωρη! Έως ότου τελειώσει το γύρισμα, θα κατανηση μεγαλούατης, γιατί η Μαργαρίτα Μορένο, που παίζει το όλο της μεγαςρας Κενίας Θεοναδέρου, στο μένος που κακοεταχειρίζεται την Τιτίνα, της δίνει άληφθα χαστοίνα, τόσο δυνατά, που κακοινάζουν τα μάγουλα κι' ο λαμός της ταλαίπωρης Γζάρμπο. Τα ύποφρεσι όστόσο με πολλή ύπομονη, και το πασάξενο είνε που η Μαργαρίτα Μορένο είνε και μένει μ' όλα τα χαστοίνα γήλη της. Πολύ... άσπονδες φίλες, άληφθεια!

Ύστερ' από άπουσία άρρατων έτων, επανέρχεται στον κινηματογράφο η Μάιρη Μάρετ, περίφημος δεντέτα του δουβου κινηματογράφου. Η Μάιρη δέν ήθελε να παίζει σε ταινία όμιλούσα και μόλις τώρα έπειση να παίζει το όλο της Σαπρούς, στην όμιώνη ταινία που γυρίζεται.

Η Πόλα Νέζκοι πρωταγωνιστεί σε μια ταινία που γυρίζεται τώρα με τον τίτλο «Η Πριγκήπισσα Νάντια». Η ύποθεσις πλέζεται στην Αίλη ενός Βαλκανικού Κράτους. Ρομαντισμός, παθητικοί έρωτες κτλ.

Είνε γνωστόν πως η μόδα δέν θέλει πειά τόσο λιγνές τις γυναίκες. Και η δεντέτες του κινηματογράφου μοιρούν πειά να δοκιμασουν και μερικές λιχουδιές τις όποιες τους είνε κομψη η διατα για ν' άδυνατίζονται. Μέχρι που όλίγον έμειναν νησιάζει, τρώγοντας σαλάτες μόνο και πίνοντας πορτοκαλάδες. Τώρα μπορούν να τρών και ούσιαστικώτερες τροφές και να πίνον και μύρα, αφού μάλιστα καταγρήθηκε ο νόμος της ποταπαγορεύσεως στην Άμερική. Για τίς χροεύτερες μάλιστα καθιερώθηκε βάρος σόματος έξ κλά περισσότερο άπ' ότι είναν ως τώρα. Επίσης και μερικές πρωταγωνιστριές της δόθνης άγαναν λίγο, ίδιως όδες έταξείδεσαν στην Ερώπη. Η Κονστάνς Μπέντεν έγύρεσε από την Ερώπη στο Χόλλυγουντ κατά έξ κλά βαφύρεη. Η δέ Κλάρα Μπέντεν έζέρδισε στη Γαλλία που ήταν τότε τελευταία άρρατά κλά και η καμπύλες του σόματος της έγιναν άρρατά έξδηλες.

ΝΑΣ Άμερικανός ρεπόρτερ έξήρησε συνέντευξη από τη Τζέαν Κρόουφορντ και την έρωτήσε σχετικά με το διαζύγιο της. Η χαριτωμένη «στάρ» δέν έκαμε τις σινηθισμένες δυσκολίες. Άπάντησε με προθυμία στις έρωτήσεις του ρεπόρτερ, άπάντησε μάλιστα και σ' έρωτήσεις που δέν της έκαμεν έξείνους.

—Άζοια το ζωνό δέν δαρωθήρε να μιλά για μένα; είνε η Τζέαν. Αι, λοιπόν νά; Χοροίσιμε με τον Ντούγκλας Φάριμπαγκς, γιατί ο γάμος μας δέν ήταν είνε-χισμύς. Τι άλλο χρειάζεται για ένα διαζύγιο; Θα με ρωτήσετε αν τα χαλάσαμε για πάντα... Ξέρετε τί λένε σινηθώς σ' αυτές τις περιστάσεις; «Θά μείνουμε πάντα φίλοι». Αυτό θα πη πως δέν θέλουμε να μιλούμε για τα περασμένα. Τι τα θέλετε; Είπατε κι' οι δυο πολλοί νεοί και γι' αυτό δέν έκαμε προόδει ένα σωρό πράγματα.

—Και τώρα, νίς Κρόουφορντ;
—Διατηρώστε σαφέστερα την έρωτήσι σας. Τι θέλετε να πητε με το «τώρα»; Θέλετε να μάθετε τί ύπαρχει μετά τόν έρωτα;

—Άζοιός.
—Μετά τόν έρωτα, ύπαρχουν ένα σωρό προόμεις, η Έργασί, η Δόξα, η Καριέρα, όλ' αυτά με κεγαλάς το άρριζο γράμμα. Μα δέν δαρωστε. Μετά τόν έρωτα ύπαρχει πάλι ο έρως και Ξανά ο έρως.

Ο Άμερικανός ρεπόρτερ στέζεται διαστακτικός. Η Τζέαν ζινζοτάτα τόν προλαβαίνει:

— Έμπρός λοιπόν! Τι μαοάτε την έρωτήσι σας; Θέλετε να με ρωτήσετε για το είνδύλιο μου με τόν Φρόντ Τόου;

—Δέν ετόλμησα, μίς...
—Αι λοιπόν, δέν σινηθαίνει τίποτε. Μοι άρρασει η σινητροιά του, του άρρασει η δικη μου... Αυτό είνε όλο... επί του παρόντος τουλάχιστον.

—Μά χρειάζεται κι' άλλο τίποτε για ν' άγαπηθούν δυο άνθρωποι;
—Φίλε μου, θάστε, γάίνεται, πολύ όλιγαχης έσειε στον έρωτα... Ένώ έγωί...

Και η όραια δεντέτα ζινζοίει το κεγαλί της, με σημασία. Ο έρωτας δηλαδή γι' αυτήν δέν είνε παιγνίδι. Είνε κάτι παράνον κι' άπ' τη φίλια...

Έκτός από το διαζύγιο και τόν καινούριο έρωτα της Τζέαν Κρόουφορντ, τους ζωιστοπλήθους του Χόλλυγουντ άτασολούν και διάφοροι καινούριες της με τις άλλες «στάρ».

Πρό όλίγου καιρού η Τζέαν σινημιώθηκε με τη Νόρια Σήρεν. Άλλά τόσο τάβαλε με την άλη χαριτωμένη «στάρ» — Τζέαν κι' αυτή — την Τζέαν Χάρλοου. Βορραζονται στα μαζαρία. Κι' ο λόγος είνε γιατί μ' ένα δημοφήρισμα που έγινε για να έξαρριβωθεί πειά σποταγωνιστρια της δόθνης έχει — κατά την γνώμη του ζινζου — πιο πολύ σέξ-άπηλ, η Τζέαν Χάρλοου έπηρε φήρους περισσότερες από την Τζέαν Κρόουφορντ, που θεωρούσε τη νική σίγορη. Κι' η έλθηρα τους είνε πειά τόσο πού, και

Η γοητευτική δεντέτα Μπέττυ Ρόου (Σκίτσος του Κιφφέρ)

ροί, για να προφιλάγονται από τις σιγνές πλημύρες τών τροπικών, ητιάζουν τις τεοάσεις φοιλές τους άπάνω στα δένδρα. Όταν όιος περάσει η έποχη τών βροχών, κατεβαίνουν πάλι στις ύπογιες φοιλές τους, αφού πρώτα συγκεντρώσουν γύρω από την εισόδο τους διάφορους σπόρους, που οξίνουν στο ύγρο άζοια χόμα και κριβουν έτσι σε λίγο με τα φύλλα τους τη φοιλή. Οι ύφανται πάλι έχουν με έξινανάδα που προκαλει το θαυμασμό και την καταπλήξι μας. Υφαίνον ένα είδος μεταξοτόν ιστών, μέσα στους όποιους φιλακίζον διάφορα μικρά έντοια, τα όποια άργότερα τρώνε.

Μά γεννιεται τώρα μια δικαιολογημένη άπορία: Άυτά τα κόκκινα μυμήγια του Ίσμερινού δέν έχουν λοιπόν κανένα έχθρό, κανένα επινδύνο αντίπαλο;

Ο Άγγλος έντομολόγος άναφέρει στο περιεργό βιβλίον του, ότι ύπαρχει ένας Ξανθός σκαραβάδος που σκορπίζει τέν τρομό και τόν πανικό σ' αυτά τα σαρκοφάγα μυμήγια. Ο Ξανθός σκαραβάδος έχει μια τόσο δυνατή μυρωδιά, που μεθάει κριολοκτικώς τα μυμήγια, τα όποια γίνονται έτσι άκίνητα κι' άνίσχυρα. Και τότε έκείνους τους κλέβει τ' αυγά και ομιάζει άνερόγλητος τη φοιλή τους.

Όπως λοιπόν βλέπει κανείς, ο άδυσώπητος νόμος της ζούγλας, ο νόμος του άλληλοπαγαμοι, ισχυρι και για τα κόκκινα μυμήγια, που καταβροχθίζον όπως τα θηρία τους πληγομένους η τους άρρωστους ιθαγενείς του Καμερούν.